

Sapatin Vartija

Syys-Lokakuu 2013

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä.
Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on
syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto,
joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.*

**Kansikuvat: Etukansi - Vuosijuhlat Suomessa
Takakansi - Vuosijuhlat Virossa ja Suomessa.**

Jumalallinen auttaja sairavuoteen ääressä

Missään ei kaivata niin kipeästi läheistä yhteyttä Kristukseen kuin lääkärin työssä. Jokaisen lääkärin, joka tahtoo oikein täyttää velvollisuutensa, täytyy päivittäin ja hetkittäin elää kristillistä elämää. Sairaana elämä on lääkärin käsissä. Taudin huolimaton nimeäminen, virheellinen hoito-ohje ratkaisevalla hetkellä tai taitamaton kädenliike leikkausta suoritettaessa — vaikkapa hiuksen verran harhaan — voi maksaa sairaan hengen ja siirtää sielun iäisyyteen. Miten vakava ajatus! Miten tärkeätä onkaan, että lääkäri on jotta hetki jumalallisen Lääkärin valvonnan alaisena!

Vapahtaja tahtoo auttaa kaikkia niitä, jotka anovat Häneltä viisautta ja terävää älyä. Ja kuka tarvitsee viisautta ja terävää älyä enemmän kuin lääkäri, jonka päätöksistä niin paljon riippuu? Katsokoon lääkäri, joka uupumatta ponnistelee potilaansa elämän pidentämiseksi, uskossa Kristukseen ja rukoillkoon Häneltä johdatusta jokaiseen liikkeeseensä. Vapahtaja on antava hänelle viisautta ja taitoa vaikeimpienkin tapausten käsittelyssä.

Sairaanhoitajille tarjoutuu ihmeellisiä tilaisuuksia. Antakaa sairaiden ymmärtää, että lääkäri kaikessa, mitä hän tekee heidän parantamiseksi, koettaa johtaa heitä yhdessä Jumalan kanssa taistelemaan sairautta vastaan. Opettakaa heitä huomaamaan, että jokaisella askeleella, minkä he ottavat Jumalan lakeja noudattaen, he voivat odottaa apua Jumalalta.

Siraat ja kärsivät tuntevat suurempaa luottamusta sellaista lääkäriä kohtaan, jonka he tietävät rakastavan ja pelkäävän Jumalaa. He luottavat hänen sanoihinsa. Sellaisen lääkärin läheisyydessä ja hoidossa he tuntevat olevansa turvassa.

Kristityllä lääkäriellä, joka tuntee Herran Jeesuksen, on ihana etuoikeus saada rukouksin pyytää Häntä olemaan läsnä sairashuoneessa. Anokoon lääkäri ratkaisevaa leikkausta suorittaessaan suuren Lääkärin apua. Vakuuttakoon hän sairaalle, että Jumala voi auttaa häntä onnellisesti selviytymään leikkauksesta ja että Jumala on aina hädän hetkellä varma turvapaikka niille, jotka luottavat Häneen. Lääkäri, joka ei osaa tehdä näin, tulee epäonnistumaan kerta toisensa perään sellaisissakin tapauksissa, joissa sairaan henki olisi voitu pelastaa. Jos lääkäri voisi lausua sanoja, jotka herättäisivät uskoa armahtavaan, kaikkien ihmisten tuskat tuntevaan Vapahtajaan, ja voisi rukouksessa esittää kärsivän sielun tarpeet Hänelle,

silloin sivuutettaisiin taudin käänne useimmissa tapauksissa onnellisesti.

Vain Hän, joka lukee sydänten ajatukset, voi tietää, miten suurta tuskaa ja kauhua tuntien monet sairaut antautuvat lääkärin leikattaviksi. He tietävät mikä vaara heitä odottaa. Vaikka he luottavatkin lääkärin taitoon, he tietävät, ettei hän ole erehtymätön. Mutta kun he näkevät lääkärin polvistuvan rukoukseen ja pyytävän apua Jumalalta, herää heidän luottamuksensa. Kiitollisuus ja luottamus avaavat sydämen Jumalan parantavalle voimalle, koko ihmisen tarmo elpyy ja elinvoimat pääsevät voitolle.

Lääkäristäkin tuntuu Vapahtajan läheisyys olevan voiman lähteenä. Usein hänen työnsä vastuu ja hänen omat mahdollisuutensa saavat mielen hyvin apeaksi. Kuumeinen epäröiminen ja pelko tahtoo tehdä käden pystymättömäksi tehtäväänsä. Mutta tietoisuus siitä, että jumalallinen neuvonantaja on hänen rinnallaan ohjaamassa ja auttamassa häntä, antaa hänelle rohkeutta ja mielentyyneyttä. Kristuksen kosketus lääkärin käteen antaa uutta voimaa, tyyneyttä ja varmuutta.

Kun taudin käännekohta on onnellisesti sivuutettu ja paraneminen näyttää varmalta, viettäköön lääkäri jonkin hetken rukouksessa sairaan luona. Osoittakoon hän kiitollisuutensa siitä, että henki pelastui. Kun sairaan sydän uhkuu kiitosta lääkärille, ohjatkoon tämä sairaan kiittämään Jumalaa. Lääkäri kertokoon sairaalle, että hänen henkensä pelastui vain siksi, että hän oli ollut taivaallisen Lääkärin suojeluksessa.

Lääkäri, joka toimii tällä tavoin, johtaa potilaansa sen Ainoan luo, joka elämästä määrää ja joka voi pelastaa kaikki, jotka Hänen luoksensa tulevat.

Työ sielun parantamiseksi

Lääkintätyöhön pitäisi aina yhdistää harras sielunhoito. Lääkärille niin kuin sananjulistajallekin on uskottu korkein tehtävä, mitä ihmiselle koskaan on uskottu. Jokaiselle lääkärille, käsittipä hän sitä itse tai ei, on uskottu myös sielunhoito.

Työssään sairauden ja kuoleman voittamiseksi lääkärit liian usein kadottavat näkyvistään tulevan elämän vakavan todellisuuden. Pyrkiessään vakavasti torjumaan ruumista ahdistavaa vaaraa he unohtavat sen vaaran, joka uhkaa sielua. Henkilö, jota he auttavat, saattaa menettää otteensa iankaikkiseen elämään. Tämän sielun on lääkäri kohtaava Kristuksen tuomioistuimen edessä.

Usein jäämme mitä kallisarvoisimpia siunauksia vaille, kun jätämme puhumatta sanan oikealla hetkellä. Jollei kultaisesta tilaisuudesta oteta

vaarin, se helposti menetetään. Sairasvuoteen ääressä ei koskaan saa puhua opinkappaleista ja riitakysymyksistä. Ohjattakoon sairas sen Ainoan luo, joka tahtoo pelastaa kaikki, jotka uskossa tulevat Hänen luokseen. Yritettäköön vakavasti ja hellästi auttaa sielua, joka vaappuu elämän ja kuoleman välimailla.

Lääkäri, joka tuntee Kristuksen henkilökohtaiseksi Vapahtajakseen, tietää kyllä, koska hänet itsensä on johdettu tämän vahvan linnan turviin, miten hänen on käsiteltävä niitä vapisevia, synnin tuskista kärsiviä sieluja, jotka kääntyvät hänen puoleensa apua etsien. Hän kykenee antamaan vastauksen kysymykseen: »Mitä pitää minun tekemän, että pelastuisin?» Hän voi kertoa Vapahtajan rakkaudesta. Hän voi omasta kokemuksestaan puhua katumuksen ja uskon voimasta. Yksinkertaisin, vakavin sanoin hän voi rukouksessa kantaa sielun hädän Jumalalle ja kehoittaa sairastakin rukoilemaan ja vastaanottamaan säälivän Vapahtajan armon. Kun hän täten toimii sairastuneen ääressä yrittäen puhua avun ja lohdutuksen sanoja, työskentelee Herra hänen kanssaan ja hänen välityksellään. Ja kun kärsivän ajatukset suunnataan Vapahtajaan, täyttyy hänen sydämensä Kristuksen rauhasta, ja sitä hengellistä terveyttä, jota sairaaseen virtaa, Jumala käyttää auttavana kätenään ruumiin terveyden palauttamiseksi.

Hoitaessaan sairasta lääkäri saa usein myös tilaisuuden työskennellä sairaan ystävien hyväksi. Kun he valvovat sairaan vuoteen ääressä ja tuntevat oman voimattomuutensa kärsivän tuskien lieventämisessä, herkistyy heidän sydämensä. Lääkärille he tällöin monesti ilmaisevat surunsa, jotka he muilta salaavat. Silloin on lääkäriillä tilaisuus ohjata nämä murheelliset Hänen luokseen, joka on kutsunut kaikkia ahdistettuja ja raskautettuja tykönsä. Lääkäri voi usein rukoilla heidän puolestaan ja heidän kanssaan, kantaa heidän hätänsä kaikkien vaivojen Parantajalle, kaikkien surujen Lieventäjälle.

Jumalan lupaukset

Lääkärille tarjoutuu kallisarvoisia tilaisuuksia osoittaa potilailleen Jumalan Sanan lupauksia. Hänen on siitä varastosta tuotava esille uutta ja vanhaa, puhuttava silloin tällöin niitä lohdun ja neuvon sanoja, joita sairas kaipaa. Muodostukoon lääkärin sielusta elävien ajatusten ehtymätön aarreaitta. Tutkikoon hän ahkerasti Jumalan Sanaa, jotta hän oppisi tuntemaan sen lupaukset. Hänen on opittava toistamaan niitä lohduttavia sanoja, joita Kristus puhui tehtävänsä suorittaessaan täällä maan päällä, opettaessaan ja parantaessaan sairaita. Hänen tulisi puhua siitä, miten

Kristus paransi sairaita, puhua Hänen lempeydestään ja rakkaudestaan. Hänen on aina muistettava suunnata potilaittensa ajatukset Kristukseen, Ylilääkäriin.

Sama voima, jota Kristus käytti näkyväisenä vaeltaessaan ihmisten keskellä, on myös Hänen Sanassaan. Sanansa voimalla juuri Jeesus paransi tauteja ja karkotti pahoja henkiä, sanansa voimalla Hän asetti myrskyävän meren ja herätti kuolleita, ja kansa todisti, että Hänen sanansa oli voimallinen. Hän julisti Jumalan Sanaa, niin kuin Hän oli julistanut sitä kaikille Vanhan Testamentin profetoille ja opettajille. Koko Raamattu on Kristuksen julistusta.

Pyhä Raamattu ei ole vain vastaan otettava pelkästään meille kirjoitettuna Jumalan sanana, vaan Jumalan itsensä puhumana. Kun ahdistetut sielut tulivat Kristuksen luo, ei Hän nähnyt edessään ainoastaan niitä, jotka silloin pyysivät Häneltä apua, vaan kaikki nekin, jotka kautta kaikkien aikojen tulisivat Hänen luokseen samanlaisessa hädässä ja yhtä lujasti uskoen. Sanoessaan halvaantuneelle: »Poikani, ole turvallisella mielellä; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.» Matt. 9:2, sanoessaan Kapernaumin naiselle: »Tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan.» Luuk. 8:48. Hän puhui samalla niille ahdistetuille, synnin raskauttamille sieluraukoille, jotka vastaisuudessa etsisivät Häneltä apua.

Samaa voidaan sanoa kaikista Jumalan Sanan lupauksista. Niissä Hän puhuu meille jokaiselle henkilökohtaisesti, puhuu yhtä välittömästi, aivan kuin kuulisimme Hänen äänensä. Näissä lupauksissa Kristus ilmoittaa meille armonsa ja voimansa. Ne ovat noita elämän puun lehtiä, jotka ovat »kansojen tervehtymiseksi». Ilm. 22:2. Kun me otamme ne vastaan ja omistamme itsellemme, vahvistavat ne luonnettamme ja virvoittavat ja ylläpitävät elämäämme. Missään muussa ei ole sellaista parantavaa voimaa. Eikä mikään muu anna sellaista rohkeutta ja uskoa, mistä lähtee virvoittavaa elinvoimaa koko olemukseen.

Sille, joka vapisevana ja peloissaan seisoo haudan partaalla, sielulle, jota kärsimykset ja synnit raskaina painavat, toistakoon lääkäri aina tilaisuuden tullen näitä Vapahtajan sanoja — sillä kaikki Pyhän Raamatun sanat ovat Hänen:

»Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun. Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta. Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, Israelin Pyhä, sinun vapahtajasi . . . Koska sinä olet minun silmissäni kallis ja

suuriarvoinen ja koska minä sinua rakastan, annan minä ihmisiä sinun sijastasi ja kansakuntia sinun hengestäsi.» »Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista.» »Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi.» Jes. 43: 1-4, 25, 5.

»Niin kuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä. Sillä Hän tietää, minkä kaltaista tekoa me olemme: Hän muistaa meidät tomuksi.» Ps. 103: 13, 14.

»Ainoastaan tunne rikoksesi, että olet luopunut Herrasta, Jumalastasi.» Jer. 3:13. »Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.» 1. Joh. 1:9.

»Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi kuin pilven ja sinun syntisi niin kuin sumun. Palaja minun tyköni, sillä minä lunastan sinut.» Jes. 44:22.

»Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi. Jos suostutte ja olette kuuliaisat, niin te saatte syödä maan hyvyttä.» Jes. 1: 18, 19.

»Iankaikkisella rakkaudella minä olen sinua rakastanut, sen tähden minä olen vetänyt sinua puoleeni armosta.» »Vähäksi silmänräpäykseksi minä hylkäsin sinut, mutta minä kokoan sinut jälleen suurella laueudella.» Jer. 31:3; Jes. 54:7.

»Älköön teidän sydämenne olko murheellinen.» »Rauhan minä jätän teille: minun rauhani — sen minä annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.» Joh. 14:1, 27.

»Silloin on jokainen heistä oleva turvana tuulelta ja suojana rankasateelta, oleva kuin vesipurot kuivassa maassa, kuin korkean kallion varjo nääntyvässä maassa.» Jes. 32:2.

»Kurjat ja köyhät etsivät vettä, eikä sitä ole; heidän kielensä kuivuu janosta. Mutta minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää.» Jes. 41:17

»Näin sanoo Herra, sinun Luojasi, joka on valmistanut sinut hamasta äidin kohdusta, joka sinua auttaa ...Sillä minä vuodatan vedet janoavaisen päälle ja virrat kuivan maan päälle. Minä vuodatan Henkeni sinun siemenesi päälle ja siunaukseni sinun vesojesi päälle.» Jes. 44:2, 3.

»Kääntykää minun tyköni ja antakaa pelastaa itsenne, te maan ääret kaikki.» Jes. 45:22.

»Mutta totisesti, meidän sairautemme Hän kantoi, meidän kipumme

Hän säilytti päällensä ... mutta Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavainsa kautta me olemme paratut. Jes. 53:4. 5.

S.L.S. 93-100

“ Sillä jos tämä tehdään tuoreelle puulle, mitä sitten kuivalle tapahtuu?”

Luuk. 23:31.

Missä yhteydessä Jeesus lausui nämä sanat? Mitä Hän mahtaisi tarkoittaa näillä sanoilla? Mitä tuore puu kuvaa ja mitä kuiva puu kuvaa?

Tarkoitus

Vapahtajamme päälle oli laitettu koko maailman synnit Hän oli ankarasti lyöty ja pahasti haavoitettu, jokaisesta haavasta vuoti verta. Hänet pilkallisesti kruunattiin orjantappura kruunulla ja piikit meni syvälle aiheuttaen verenvuotoa. Lisäksi Hän joutui kantamaan ristiänsä johon, Hänet ristiinnaulittaisiin. Rangaistus, joka kuului meille Hän otti sen päällensä, antaakseen meille elämän! Hänelle olkoon kunnia ja kiitos siitä!

Kulkiessaan Golgataa kohti, tien varrella oli myös sääliväisiä naisia, jotka katsoen Hänen suurta kärsimystään itkivät, mutta sinäkin hetkenä Hän ei ajatellut omia tuskia, vaan katsoi eteenpäin sitä ahdinkoa joka oli tulossa Jerusalemin yli ja sanoi: "Jerusalemin tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne. Sillä katso, päivät tulevat, jolloin sanotaan: 'Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet.' Silloin ruvetaan sanomaan vuorille: 'Langetkaa meidän päallemme', ja kukkuloille: 'Peittäkää meidät.' Luuk. 23:28-30

Jeesus kuvaa sitä tuoretta puuta, joka antoi kallisarvoisia hedelmiä ihmisen pelastuksen hyväksi!

Tuore puu on kaunis katseltavaksi, sen lehdet puhdistavat ilman, sen varjon alla ihminen voi levätä ja sen hedelmistä saada ravintoa ja virkistystä. Siitä on ainoastaan hyötyä eikä ole syytä hakata sitä pois ja polttaa, koska se antaa paljon hyviä hedelmiä.

Jeesus-aikakausion Toivo toi ainoastaan hyviä hedelmiä. Mihin ikinä

Hän kulki aiheutti onnettomille ja sairaille iloa ja uutta alkua. Hänen ympärillä oli taivaallinen puhdas ilmapiiri, ja Hänen varjossa ihmiset löysivät rauhan ja levon, ja Hänen hedelmistä ihmiset saivat virkistystä ja uutta elämää.

Olosuhteista huolimatta Hän oli kuin tuore puu aina, koska piti yhteyttä taivaallisen Isän kanssa. Kaikki maailman tuulet puhalsivat tämän ”Puun” päälle (siemenestä Golgatalle asti), sen oksat ravisteltiin voimakasti, mutta ne kesti ja sen hedelmät pysyivät aina. Tämä ihmeellisen ”Puun” hedelmät parantavat ihmisen sielun pahojen hedelmien myrkyllisestä vaikutuksesta ja valmistavat ihmistä ikuisuutta varten. Sen vuoksi meidän pitää syödä näistä hedelmistä päivittäin, ettei synnin hedelmät saisi vaikutusta meihin. ”Niin kuin omenapuu metsäpuitten keskellä, niin on minun rakkaani nuorukaisten keskellä; minä halajan istua sen varjossa, ja sen hedelmä on minun suussani makea.” K. veisu 2:3.

Miksi syytön piti tuomita kuolemaan?

”Niin he huusivat: ’Vie pois, vie pois, ristiinnaulitse hänet!’” Joh. 19:15 Hän oli täydellinen! Hänessä ei ollut vääryyttä! Hän oli kuin tuore ”Puu” joka toi ihania hedelmiä, silti piti kuolla, koska Hän otti koko maailman synnin päällensä, antaakseen meille mahdollisuuden elää. Uhraten itsensä koko maailman edestä, Hän tuo paljon hedelmiä - ihmisiä, jotka vaikuttuneina suuresta rakkaudesta kääntyvät Hänen puolelleen, tekevät parannusta ja valmistuvat taivasta varten. ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisun jyvää putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää.” Joh. 12:24. Ennen kuin antoi henkensä, Vapahtajamme huusi Golgatan ristillä: ”Se on täytetty” Joh. 19:30. Näillä sanoilla Hän ilmoitti, että pelastus-suunnitelma on täytetty. Ylösnousemuksensa jälkeen, kun Jeesus nousi taivaaseen, Hän esitti Isänsä edessä (ensimmäinen lyhde - hedelmiä) pieni ryhmä pelastuneita tästä langenneesta planeetasta ja taivaassa tuli suuri ilo siitä. Mutta minkälainen ilo ja juhlallinen hetki tulee olemaan, kun Vapahtajamme esittää kaikki pelastetut - Hänen uhrinsa hedelmät Isänsä edessä. Nyt kieleemme on kykenemätön selittämään sitä! Herra meitä auttakoon että olisimme siellä.

Mihin jumalattomat on verrattuna Raamatussa

“Sillä katso: se päivä on tuleva, joka palaa kuin pätsi. Ja kaikki julkeat ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä jumalatonta on, ovat oljenkorsia; ja

heidät polttaa se päivä, joka tuleva on, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa.” Mal. 4:1

Mikäli ihminen pysyy kaukana Vapahtajasta, eikä halua syödä Hänen tarjoamiaan hedelmiä, jotka ovat armo, rakkaus ja pelastus, synti kuivattaa ihmistä ja hän on kuin kuiva puu. Jos ihminen hellyttää helmasyntinsä, eikä halua päästä eroon siitä, silloin hän kuolee synnin mukana. Rakas Jumala ei ota väkisin pois ihmiseltä sitä, mistä hän ei halua luopua. Lopussa langennut planeetta puhdistetaan tulella, silloin synti ja syntiset tuli kuluttaa, eikä jää enää mitään pahaa. ”Mitä teillä on mielessä Herraa vastaan? Lopun hän tekee: ei nouse ahdistus kahta kertaa.” Naah. 1:9.

Uudessa maassa kaikki asuvat turvassa! Pelastussuunnitelma on täytetty ja synti on poistettu. Kaikki ihmiset elävät sopuinnussa Jumalan kanssa.

Jeesuksen tie on Jumalan lasten tie

Vapahtajamme sanoi: “Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi.' Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne. Joh. 15:20.

”Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi.” 2. Tim. 3:12.

Elämme valtakunnassa, jonka sieluvihollinen petoksella on vallannut ja kaikki, jotka pyrkivät elää taivaan periaatteiden mukaan kohtaavat vastoinkäymisiä. Paholainen ei voinut voittaa Jeesusta, mutta nyt hän taistelee Hänen seuraajiansa vastaan. Hän yrittää kaikkensa, koska tietää, että hänellä on liian vähän aikaa. Muistakaamme, että Jeesus oli täydellinen ja silti häntä syytettiin ja tuomittiin kuolemaan, mutta me olemme erehtyviä ihmisiä ja usein teemme virheitä. Meidän ei tulisi masentua, vaan Herran avulla elää ja taistella. Meille pitää olla aivan selvä, että ilman Vapahtajamme apua emme voi tehdä askeltakaan kaidalla tiellä eteenpäin, jossa pitää luopua omasta minästä ja kaikesta, mikä on pelastuksemme esteenä. Hän voitti ja kun kutsumme Häntä taistelumme johtajaksi voimme olla varma, että Hänen avulla mekin voimme voittaa.

Voidaksemme kantaa hyviä hedelmiä Jumalan kunniaksi ja kerran olla pelastettujen joukossa, oma minämme pitää kuolla.

”Vanhurskauden tammet”

“... ja heidän nimensä on oleva ”vanhurskauden tammet”, ”Herran

istutus", hänen kirkkautensa ilmoitukseksi." Jes. 61:3

Jumalan seurakunta on kuin puutarha, jossa jäsenet ovat kuin Herralta istutettu "vanhurskauden tammet".

Puettuna Kristuksen vanhurskaudessa olemme tehokkaita välikappaleita, jakamaan ylhäältä saatuja hedelmiä muille ihmisille, jotka kaipaavat niitä.

Jumala antaa jokaiselle jäsenelle mahdollisuuden tuoda hyviä hedelmiä. Kukaan ei voi sanoa, että on jätetty huomaamatta. "Älköön sanoko muukalainen, joka on liittynyt Herraan: "Herra erottaa minut peräti kansastansa", älköönkä kuohittu sanoko: "Minä olen kuiva puu." Sillä näin sanoo Herra: Kuohituille, jotka pitävät minun sapattini ja valitsevat sen, mikä minulle otollista on, ja pysyvät minun liitossani, heille minä annan huoneessani ja muurieni sisällä muistomerkin ja nimen, joka on poikia ja tyttäriä parempi; minä annan heille iankaikkisen nimen, joka ei häviä. Ja muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herraan, palvelukseen häntä ja rakastaakseen Herran nimeä, ollakseen hänen palvelijoitansa, kaikki, jotka pitävät sapatini eivätkä sitä riko ja pysyvät minun liitossani, ne minä tuon pyhälle vuorelleni ja ilahutan heitä rukoushuoneessani, ja heidän polttouhrinsa ja teurasuhrinsa ovat otolliset minun alttarillani, sillä minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi." Jes. 56:3-7

Jumalalla on voimaa tehdä kuivunut puun eläväksi, ja hän voi jalostaa jokaisen kasvin omassa tarhassa, että se kantaisi hyviä hedelmiä. Lannoitetaan, kuokitaan ja kastellaan. "Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä. Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää; mutta jos ei, niin hakkaa se pois.'" Luuk. 13:8, 9

Jokaiselle tarjotaan hengellistä hoitoa: tarjotaan hengellistä ruokaa, Pyhän Hengen vaikutus ja paljon siunauksia, että voimme kasvaa ja vahvistua.

Raamatussa on hyvin merkillinen tapaus viikunapuusta jolla oli lehtiä ja se oli todistuksena, että sillä on hedelmiäkin, koska viikunapuulla heti ilmestyvät hedelmät, ennen kuin lehdet on kasvaneet isoksi. Jeesuksella oli nälkä kun lähestyi tätä viikunapuuta, mutta sillä ei ollut yhtäkään hedelmää. (Matt. 21:19) Tämä tapaus oli suuri pettymys Jeesukselle, niin että Hän kiroi sen, ja kohta se kuivui.

Kristitty, joka ulkoapäin näyttää lupaavalta, mutta itse asiassa, tahtoo käyttää Jumalan siunaukset ainoastaan itselleen, eikä tuo minkäänlaisia hedelmiä, ellei tapahdu parannusta hän kuolee hengellisesti ja menettää

ikuisen pelastuksen.

Mark Twain on sanonut: ”Hyvyys on kieli, jonka kuurot pystyvät kuulemaan ja sokeat nähdä.”

Herra meitä auttakoon, että olisimme todella ”vanhurskaita taimia”, jotka tuovat paljon hyviä hedelmiä Hänen kunniakseen. Aamen.

Teidän veljenne: Vladimir Marinov

”Vanhurskas viheriötsee kuin palmupuu, hän kasvaa kuin Libanonin setri.” Ps. 92:13.

Usko- voiton salaisuus

Monissa elämän tilanteissa tunnemme itsemme voimattomiksi ja haluaisimme, että meillä olisi uskoa, joka "siirtää vuoria", jotta pääsisimme eroon meitä vaivaavista vastuista. Esimerkiksi, jos meitä vaivaa jokin sairaus tai jos köyhyys määrää armottomasti perheemme kohtalon. Kun nuori tuntee itsensä päämäärättömäksi ja turhautuneeksi, kun äiti näkee lapsensa sairaana tai joku lapsista aiheuttaa huolta ollessaan vaikeassa iässä.

Kaipaamme usein uskoa, joka elähdyttäisi meitä hengellisesti, tai haluaisimme, että meillä olisi jälleen se ensimmäinen rakkaus, kun tunnemme itsemme kylmiksi ja tyhjiksi uskonnollisuudestamme huolimatta. Ehkä näemme toisia veljiä ja sisaria, jotka ovat iloisempia kristillisessä elämässään ja haluaisimme päästä lähemmäksi Vapahtajaa, ja haluaisimme olla Hänen vanhurskautensa viittaa verhoituina, jotta voisimme olla varmoja pelastuksesta, Haluaisimme, että meillä olisi voimaa viedä viimeistä sanomaa maailmalle ja voittaa pimeyden vallat, jotka saavat meidän ponnistelumme näyttämään turhilta. Niin, me haluaisimme omata samanlaisen luonteen kuin Jeesus, mutta me eroamme Hänestä niin paljon, että hävettää. "Me murisemme kaikki kuin karhut ja kujerramme kuin kyyhkyset; me odotamme oikeutta, mutta sitä ei tule, pelastusta, mutta se on kaukana meistä. Sillä meidän rikoksemme ovat monilukuiset sinun edessäsi, ja meidän syntimme todistavat meitä vastaan;..." Jes. 59:11,12. Me toivomme, että meillä olisi uskoa päästä ylös synnin kaivosta ja saavuttaa todellisen, iloisen, täyttyneen, hedelmällisen kristillisen elämän korkeudet ja iloita iankaikkisesta lunastuksesta.

Meidän aikaamme leimaa uskonpuute, sillä Jeesus on itse sanonut: "...kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?" (Luuk. 18:8). Me tiedämme ja tunnemme sen usein omasta sielustamme. Me taistelemme saadaksemme uskoa, sillä "ilman uskoa on mahdoton olla otollinen" (Hebr. 11:6). Me ponnistelemme voittaaksemme synnin yrittäen vakavasti olla kuuliaiset, mutta joka kerta me lankeamme ja epäonnistumme. Etsimmekö kenties uskoa väärästä paikasta ja väärällä tapaa?

Vääriä käsityksiä uskosta

Vuosia sitten monet naiset luottivat Contergan-nimiseen lääkkeeseen, mutta he olivat kauhuissaan saadessaan epämuodostuneita lapsia. Monet pettyvät myös, kun he näkevät iankaikkiset seuraukset, koska ovat valinneet väärän kohteen uskollen.

Katoliset uskovat seitsemän sakramenttinsa voimaan, jotka lupaavat olla aina heidän tukena kehdestä hautaan, kasteesta viimeiseen voiteluun. Eräs katolinen pappi on kirjoittanut: "Kun vettä valellaan henkilön päähän kasteessa, se varmistaa meille, että hänen siihenastiset syntinsä on pyyhitty pois, ja pyhittävä armo on ottanut sielun omakseen. Kun ihminen on katuen tunnustanut syntinsä ja kuulee Jumalan sijaisen, papin, synninpäästön sanat, hän voi olla varma, että hänen syntinsä on annettu anteeksi." (A. Pictorial explanation of the seven sacraments, s.1).

Usko perustuu kirkkoon, sakramentteihin, pappeihin, vaikka painopisteen tulisi olla Kristuksessa. "Se sarvi heitti totuuden maahan." (Dan. 8:12).

Totiset perustavat uskonsa oppiin. He tyytyvät omaamaan totuuden. Jos he voivat esittää todisteita lainaamalla muutamia vakuuttavia tekstejä, he tuntevat itsensä sellaiseksi, joilla on uskoa. Myös juutalaiset olivat ylpeitä voidessaan todistaa polveutumisensa Aabrahamista. Oppi on hyvin tärkeä, mutta sillä ei ole pelastavaa voimaa. Meidän koko luottamuksemme tulee asettaa Kristukseen, ainoaan Pelastajaan. Seurauksena siitä, että meillä on Jeesus, me otamme vastaan myös koko Hänen oppinsa ja puolustamme sitä uskoa "joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu".

Voivatko hyvät teot pelastaa meidät? "Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme." (Ef. 2:8-10). Vihollinen

haluaisi, että me tekisimme omasta voimastamme hyviä tekoja, jotka ovat täynnä itsekkyyttä, jotta olisimme kiireisiä ja kadottaisimme Jeesuksen näkyvistä. Fariseus, joka meni temppeeliin rukoilemaan ja kerskui hyvillä töillään rukouksessa, asetti uskonsa tekoihin, eikä saanut lunastusta, kun taas publikaani nöyrtyi Jumalan edessä ja meni "vanhurskaampana kotiinsa" (Luuk. 18:14). Mutta kun meidän katseemme on suunnattu Jeesukseen, me vaellamme, kuten Hän vaelsi, emmekä tee hyviä tekoja ostaaksemme niillä lunastuksen tai ansaitaksemme niillä jotakin, vaan tuloksen antaumuksestamme Jumalalle.

Meidän päivinämme on monia, jotka sekoittavat uskon tunteisiin. He ajattelevat, että tunne on uskoa, ja kun heistä tuntuu hyvältä, he luulevat, että Jumala on hyväksynyt heidät. On totta, että "Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia." (Room. 8:16), mutta tunteet eivät ole perustana meidän hyväksymisellemme eikä lunastuksellemme. Kristuksen ja Hänen meidän hyväksemme tekemän lunastustyön tulee olla uskomme keskipisteenä. Usko ei merkitse ainoastaan myönteisiä ajatuksia. Se ei ole vain älyllinen myöntyminen totuudelle, vaan tulosta yhteydestä Kristukseen. Me voimme ponnistella väsymiseen asti kristillisen luonteen muodostamiseksi, ja kuitenkin joutua kadotukseen.

Saavuttamamme korkeudet ovat arvokkaita vain silloin, jos ne ovat Jumalan työtä uskon kautta, kun katsomme Jeesukseen emmekä itseemme. Paavali kehottaa meitä sanoen: "silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, ... Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne." (Hebr. 12:2,3).

Auttaako usko osaltaan lunastuksessa?

Profetian Henki sanoo: "Uskon kautta otamme Jumalan armon vastaan, mutta usko ei ole Vapahtaja. Se ei ansaitse mitään. Se on käsi, jolla tartumme Kristukseen ja omaksumme Hänen ansionsa pelastuksena synneistä." AT. s. 155.

Ihmisessä ei ole mitään, mikä voisi pelastaa hänet. Vain Jeesuksella on ansioita verensä kautta, ja uskon kautta me otamme vastaan tämän lahjan, siksi "minun vanhurskaani on elävä uskosta." (Hebr. 10:38) ja "kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä" (Room. 14:23). Pyytäkäämme Jeesukselta kuten opetuslapset: "Lisää meille uskoa" (Luuk. 17:5).

Mitä usko on?

Tunnettu Raamatun määritelmä sanoo Hebr. 11:1: "Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy."

Usko on kerjäläisen ojennettu käsi ottamaan kuninkaan lahjaa vastaan. Kuten lapsi kurkottaa isän käteen, jotta tämä johtaisi hänet turvallisesti kadun yli, samoin meidänkin täytyy ojentaa kätemme uskossa taivaalliselle Isälle, jotta Hän johtaisi meidät tämän elämän sekavan labyrintin läpi ihanaan Siioniin. Usko merkitsee samaa kuin luottamus.

Monia vuosia sitten kuuluissa nuoralla tanssija Blondin esiintyi suurelle joukolla ihmisiä, jotka ihailivat häntä Niagara-putouksella. Hänen ensimmäinen kysymyksensä kuului: "Uskotteko, että ihminen pystyy kulkemaan Niagara-putouksen yli vedettyä köyttä pitkin?" Joukko vastasi voimakkaasti: "Kyllä". Tasapainoiltuaan pauhaavien vesien yli taistelija esiintyi jälleen yleisölle, joka tervehti häntä myrskyävin suosionosoituksin, ja kysyi: "Uskotteko, että ihminen voi ylittää Niagara-putouksen köyttä pitkin ja samalla työntää kottikärryjä?" Kaikki vastasivat: "Kyllä". Kun kaikki olivat jälleen hiljaa, Blondin lisäsi: "Hyvä, minä tarvitsenkin jonkun istuman kottikärryihin. Ihmisjoukko oli hiljaa; kukaan ei ollut valmis istuman kottikärryihin. Kaikki tiesivät, että hän oli hyvä nuoralla tanssija. Hän oli usein osoittanut sen, mutta he eivät halunneet täysin antautua hänen käsiensä varaan.

Me voimme olla syvästi vaikuttuneita Jumalasta ja totuudesta, mutta uskomme Hänelle elämämme, ongelmamme suunnitelmamme? Usko viittaa luottamukseen, luottamus antaumuksen. Älkäämme unohtako, että riivaajatkin uskovat, mutta he eivät luota eivätkä alistu (Jaak. 2:19). E.G. White on kirjoittanut: "Usko ...ei ole ainoastaan jonkin totena pitämistä, vaan se merkitsee luottamusta." SM. 1, s. 252.

Ehdotan sinulle, että lukisit uskoa käsittelevät raamatunpaikat ja korvaisit sanan usko sanalla luottamus. Ymmärrät uuden ulottuvuuden uskosta. Esim. "Ilman luottamusta on mahdoton olla otollinen." (Hebr. 11.6) tai "Luota Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut niin myös sinun perhekuntasi." (Apt. 16:31).

Rakas veli, rakas sisar, ojentakaamme kätemme Vapahtajan puoleen, niin kuin lapsi ojentaa äidilleen, ja luottakaamme Häneen, Hänen vereensä, Hänen lunastukseensa, Hänen vanhurskauteensa, Hänen anteeksiantoonsa ja Hänen välittäjäntyöhönsä meidän hyväksemme. Uskokaamme Hänelle elämämme antamalla itsemme ehdoitta Hänelle,

niin saamme kokea lunastuksen ja kuuliaisuuden iloa.

Mutta kuinka me voimme luottaa johonkuhun, jota emme lainkaan tunne? Tässä on uskon salaisuus: tuntea Jeesus. "Kun tunnemme Jumalan, niin kuin etuoikeutemme on tuntea Hänet, on elämämme oleva jatkuvan kuuliaisuuden elämää." AT. s. 646. Sillä Hänen tuntemisensa johtaa Häneen luottamiseen. Kuuliaisuus on uskon hedelmä.

Miten voimme vahvistaa uskoamme?

Sanoimme jo, että usko merkitsee luottamusta, ja luottamus edellyttää, että tunnemme Jeesuksen. Mutta miten voimme tuntea Hänet? Halutessamme tutustua johonkin henkilöön teemme yleensä kolme asiaa: puhumme kyseisen henkilön kanssa, kuuntelemme häntä ja teemme hänen kanssaan jotakin yhdessä.

Jotta sinulla voisi olla uskoa, sinun täytyy puhua Jeesuksen kanssa rukouksessa. Kerro Hänelle huolesi, tunteesi, voittonsi ja tappiosi, ilosi Hänessä ja masennuksesi. Pura sydämesi rukouksessa Hänelle, anna aikaa Jumalalle. Jeesuskin sai voimaa rukouksesta. Jotta sinulla voisi olla uskoa, sinun täytyy kuunnella Jeesusta. Hän on kirjoittanut sinulle rakkauskirjeen, se on Hänen sanansa. Jos joka päivä pyhität tietyn ajan raamatunlukemiselle ja näet sen sinulle osoitettuna henkilökohtaisena sanomana, tulet tuntemaan Hänet. Kuinka ihanaa onkaan käydä tietään Jeesuksen kanssa! Kuinka rikastuttavia evankeliumien kertomukset ovatkaan, kuvatessaan Jeesuksen elämää kirjassa Aika kausien Toivo. Älä unohda, että Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta." Room. 10:17.

Jos haluaisit, että sinulla olisi uskoa ja voimaa, tarvitset myös kolmannen osan kommunikointia: tehdä jotakin yhdessä Hänen kanssaan. Tee työtä Jeesukselle. Antaessaan saa ja kylväessään niittää siunauksia, ei ainoastaan toisille, vaan myös itselleen. Älä anna elämäsi olla hedelmätöntä ja vuosien kulua ilman, että olet tehnyt jotakin pysyvää.

Eräs sairas nuori mies, joka viimeisinä elinkuukausinaan kääntyi Herran tykö, löysi helpotusta ja iloa uskosta. Mutta eräänä päivänä hänen ystävänsä huomasi, että hänen kasvonsa olivat surun leimaamat ja kysyi syytä tähän. "Etkö ole iloinen, että Jeesus on kuollut sinun tähtesi?" "Kyllä", vastasi kuolemansairas mies, "olen kiitollinen siitä, mitä Jeesus on tehnyt minulle, mutta olen surullinen, että joudun astumaan Hänen eteensä tyhjin käsin."

Miten sinä astut Jeesuksen eteen, tyhjin käsinkö? "...he saavat levätä

vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä." (Ilm. 14:13). Työskennellä Jumalalle, jakaa aikamme ja voimamme Hänen kanssaan, on keino oppia tuntemaan Hänet aina paremmin, ja niin vahvistuu meidän uskomme, joka antaa meille luottamusta Häneen, joka voi lunastaa meidät.

Kun uskoa koetellaan

On helppoa kulkea, kun tie on tasaista ja miellyttävää, mutta kun se muuttuu jyrkäksi, kiviseksi ja vaaralliseksi, me pelästymme. Meidän tiemme Siioniin kätkee yllätyksiä.

Eräässä näyssä näytettiin adventistien tie, jota uskovat kulkivat vaunuineen ja hevosineen ja omaisuuksiensa kanssa. Mutta myöhemmin tie tuli niin kapeaksi, että vaunut ja hevoset täytyi jättää; myös kengät täytyi riisua. Uskon köysillä he pystyivät heilauttamaan itsensä viimeisen rotkon yli. Siltä meidän tiemme näyttää. Tulee koettelemuksia, jotkut joutuvat antamaan elämänsä marttyyreinä ja toiset elävät vain sillä, että he tarrautuvat uskon köysiin.

Uskon luvussa Hebr. 11 esitetään suurten uskonmiesten voittoja, mutta jakeissa 35-40 sanotaan: "...toiset ovat antaneet kiduttaa itseään ... heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu,..." Jne. Rohkaiskoon Heidän uskonsa meitäkin.

Jumala sallii vastoinkäymisiä meidän elämäämme, jotta meistä tulisi kypsiä. Eräs lapsi kulki isänsä kanssa joen rantaa pitkin ja näki, kuinka työmiehet poistivat paaluja, jotka kannattivat sillanrakennuslaudoitusta. "Isä", huusi lapsi, "miehet ottavat pois paalut, jotka kannattavat siltaa, se sortuu!" "Ei", vastasi isä hellästi, "miehet ottavat paalut pois, jotta silta tukeutuisi perustukseensa, joka on kalliolla." Vaikeuksissa meidän uskoamme koetellaan. Juuri silloin meidän täytyy asettaa luottamuksemme Jumalaan ja alistua Hänen katselmukseensa. "Herra haluaisi, että sinä luottaisit pilvisenä ja pimeänä päivänä Hänen rakkauteensa ja armoonsa samoin kuin auringon valoon." Ta. II.

Jos sinun elämänlaivasi heittelehtii vastoinkäymisten meressä sinne tänne, luota Häneen, joka ohjaa laivaasi, sillä Hän johtaa sinut rauhan satamaan. Tärkeää on, että Hän on sinun kapteenisi, jonka olet valinnut.

Vuosia sitten eräässä kaupungissa Eglannissa syttyi tulipalo, joka toi kärsimystä monille kodeille, koska siihen aikaan talot rakennettiin vain puusta.

Erään liekeissä olevan talon ylimmän kerroksen ikkunaan ilmestyi noin kuusivuotias poika ja itki epätoivoisesti pelossaan ja huusi, että

palomiesten tulisi ylös pelastamaan hänet. Mutta se oli täysin mahdotonta. Tuli oli tuhonnut talon raput, ja ikkunoista lyövät liekit estivät pelastustikapuiden asettamisen, joilla olisi voitu tulla pelastamaan lapsi. Ainoa keino paeta tulta oli syöksyä savun ja liekkien läpi alas. Mutta miten kuusivuotias saataisiin tekemään sellaista?

Ihmisjoukosta kuului isän ääni. Hän käski lastaan hyppäämään alas viivyttelämättä.

Poika epäröi ja huusi: "Isä, minä kuulen äänesi, mutta en näe sinua, missä olet?"

"Täällä alhaalla, poikani, valmiina ottamaan sinut vastaan. Hyppää nyt, älä pelkää!"

"En näe muuta kuin savua, isä, en näe sinua!" "Ei se mitään, hyppää heti!"

"Minä pelkään, isä, mutta koska sinä niin sanot, minä hyppään. Ota minut vastaan!"

Niin lapsi teki, ja hetkeä myöhemmin hän oli terveenä ja vahingoittamana isänsä käsivarsilla.

Samalla tavalla meitäkin kutsuu näkymätön Jumala, jonka me tunnemme Hänen ihmeellisistä töistään, luottamaan Hänen siunattuun sanaansa. Luottakaamme kaikkiin Hänen lupauksiinsa, ja uskaltakaamme hypätä uskossa, täydellisesti antautuen, jotta saamme pelastuksen Jeesuksessa Kristuksessa, meidän Herrassamme ja Vapahtajassamme. Amen.

Gerhard Hunger

Jumalan palveleva rakkaus

Jokainen meistä tietää, miten rasittavan työpäivän jälkeen on illalla väsynyt. Sen koki myöskin Jeesus, kulkiessaan ihmisenä maan päällä. Hänellä oli paljon työtä ja Hän myöskin, ihmisten lailla väsyi. Ei parantaminenkaan ollut itsestään selvyys. Eräästä tapauksesta Jeesus sanoi: "Minä tunsin, että voimaa irtaantui minusta." Hänen täytyi paneutua sen ihmisen elämään, jonka Hän parantaisi tai antoi synnit anteeksi. Sitten oli vielä Hänen työnsä vastustajat ja monet jotka ymmärsivät väärin Hänen työtään ja opetuksiaan, kaikki tämä, ja myöskin sen seudun kuuma ilmasto, tekivät Vapahtajan päivistä väsyttäviä. Rukoiluunkaan ei ollut aina tilaisuutta.

Raamattu kertoo meille eräästä illasta, (Matt. 8.luku) jolloin Jeesus oli

väsinyt työntäyteisen päivän jälkeen ja halusi lähteä opetuslastensa kanssa veneellä rannalle, jossa oli paikoin hiljaisempia seutuja Gadaran alueelle. Siellä asui paljon pakanallista väestöä. Ilta oli tyyni ja kaunis ja Jeesus rupesi nukkumaan veneessä. Tämä 49 metriä syvä Gennesaretin järvi on kuin keidas kuumalla säällä. Mutta illan tullen siellä saattaa olla koviakin ukkosmyrskyjä. Näin tapahtui tänäkin iltana. Myöhemmin opetuslapset herättivät Jeesuksen, kun omat taidot loppuivat ja he pelkäsivät hukkuvansa. Lähellä oli myöskin muita venekuntia, jotka lähtivät seuraamaan Jeesusta. Kaikkien suureksi ihmeeksi Jeesus tynnytti myrskyn. Tänä yönä monien usko Jeesukseen lujittui. Näin vähäiseksi jäi Jeesuksen yölepo tälläkin kertaa. Odottiko Häntä rauhallinen aamu, päivän valjettua päästyään rantaan? Ei, ei lainkaan. Siellä olivat vastassa ne enkelit, - heitä oli paljon- jotka ennen olivat taivaan saleissa mielellään, sydämensä halusta palvelleet Jumalan Poikaa. Nämä enkelit olivat langenneet ja vastustivat Jumalan arvovaltaa. Tuskin Jeesuksen seurue oli päässyt rantautumaan, kun kaksi miestä, joihin pahat henget olivat menneet, lähestyi heitä. Näitä miehiä ei saatu pysyvästi kahlehdittua ja he olivat, verisiä, likaisia ja väkivaltaisina olleet sen seudun kauhu. Ihmiset kartoivat niitä seutuja, missä nämä miehet liikkuivat. Nyt he lähestyivät Jeesuksen seuruetta, josta kaikki, lukuun ottamatta yhtä, Jeesusta, pakenivat peloissaan. Siinä oli vastakkain maailman kaikkeuden kaksi suurinta voimaa: Jumalan Poika, taivaan Majesteetti, jonka Jumala oli lähettänyt pelastamaan maailmaa, lunastamaan ihmiset ja toisella puolella pahuuden ruhtinas, ei hänkään vähäinen voimaltaan. Jeesus oli voittanut pimeyden vallat kiusausten korvessa, synkässä erämaassa, Jeesus oli voittanut korkean temppelein harjalla ja niin Hän voitti nytkin. Raivon vallassa oli vihollisen paettava, että ihmisen poika, joka oli tullut maailmaan "etsimään ja pelastamaan sitä, joka on kadonnut", sai lahjoittaa oikean, ihmisarvoisen elämän niille miehille, joita vihollinen oli niin kauan pitänyt vankeinaan.

Olisi luullut, että Gadaran asukkaat olisivat olleet tyytyväisiä, kun heidän ei enää tarvinnut pelätä rosvoja, mutta sitä he eivät olleet. He surivat aineellisia tappioitaan, kun vihollinen oli tuhonnut heidän sikalaumansa. He pyysivät Jeesusta lähtemään pois ja Jeesus teki niin. Silti Hän ei jättänyt heitä. Nämä parannetut miehet olisivat halunneet seurata Jeesusta, mutta Jeesus lähetti heidät sanansaattajikseen ensin heidän pakanalliseen kotiinsa, sitten naapureihin ja koko Dekapoliin. Varmaan heillä oli ensin sopeutumista terveiden ihmisten elämään. Mutta kun

Jeesus sanoi heille: "Menkää" ja he tottelivat, niin Hän antoi heille valmiuden kertoa kaikesta siitä, mitä itse olivat saaneet ja kuulleet ja nähneet, niin Vapahtajan nimi tuli kirkastettua sillä paikkakunnalla. Kun Jeesus myöhemmin meni Dekapoliin ja viipyi siellä kolme päivää, niin tuhannet kuuntelivat Hänen opetustaan.

Meidän jokaisen on Jeesus asettanut todistajaksi siihen kotiin, sille paikkakunnalle, siihen yhteisöön missä me olemme. Jeesus meni Dekapoliin ja löysi sieltä hyviä tuloksia, mitä Hän tulee löytämään meidän jäljiltämme?

Sisar Sinikka Marttinen

Muistelmia Ruotsin, Suomen ja Viron Vuosijuhlilta

Ruotsin juhlat 26-28.04.2013.

Jumalan suuresta armosta saimme mahdollisuuden kokoontua Motalan seurakuntatalolla ja meitä oli paikalla harvinaisen runsas joukko, Ruotsin oloissa. Kiitos Taivaalliselle Isälle, oli myös vieraitakin sunnuntain tilaisuudessa. Aloitimme juhlat klo 17:00 laululla sekä rukouksella ja avajaispuheella. Kaikki toivotettiin tervetulleeksi juhlille, rukouksessa pyydettiin Jumalan erityistä siunausta juhlille. Vieraat, eräs nuori pariskunta läheltä Motalaan. Juhlien motto oli: ”Kun Hanok oli kuudenkymmenen viiden vuoden vanha, syntyi hänelle Metusalah. Ja Hanok vaelsi Metusalahin syntymän jälkeen Jumalan yhteydessä kolmesataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.” 1. Moos. 5:21. 22.

Pitkäaikainen ystävämme Björn Tanskasta otettiin seurakuntaan uutena jäsenenä, joka tuli suurena ilona kaikille. Tanskassa ei ole omaa seurakuntaa nyt mutta veljet Adrian, Vladimir ja Björn jakoivat runsaat kaksi päivää Kööpenhaminassa traktaatteja postilaatikoihin ja ihmisille suoraan käteen kaduilla, 5000 kpl. Toivomme, että Jumala siunaisi tämän työn ja ihmisten herättävä hengellinen herätys syttyisi heidän sydämissään ja tuottaisi uusia sieluja taivaan saleihin. Muistakaa rukouksin Tanskan puolesta. Toivomme, että sanoma tulisi tunnetuksi myös Tanskassa ja että saisimme sinnekin oman seurakunnan aikaiseksi.

1950 luvulla ja 60 luvulla siellä oli vielä muutamia sisaria ja veljiä seurakunnassa. Juhlat oli hyvin onnistuneet ja siunatut. Saakoon Jumala siunata meitä, että voisimme täyttää Hänen meille antamansa tehtävän

täällä, tässä ja nyt. Siunausta kaikille seurakunnan jäsenille.

Suomen juhlat 16-18.08.2013

Motto: ”että he kaikki olisivat yhtä,..” Joh. 17:21.

Avajaistervehdyksen toivotti Reijo-veli klo. 19:00. Tämä jälkeen oli sanantutkistelua ja iltahartaus, Emanuil-veljen johdolla. Sapattiaamuna seurakuntatalolla oli aamuhartaus klo. 8:00. Sapatti jumalanpalvelus alkoi tuttuun tapaan klo. 10:00 Reijo-veljen johdolla ja sapattikoulua johti Tarmo-veli. Sapattisaarnan piti veli Franco Caputo Italiasta ja hän toi terveisiä kotimaastaan sekä monista muistakin maista.

Saarnan jälkeen oli tauko ja ruokailu. Ohjelma jatkui hengellisellä musiikilla eri soittimilla, kuten kanteleella, joka on suomalainen kansallinen soittopeli. Tämän jälkeen oli väliaika ja iltapala. Saimme runsaasti hengellistäkin ravintoa näillä juhlilla. Iltapalan jälkeen oli Raamattutunti, jonka myös veli Caputo piti, samalla oli uuden jäseneksi liittyvän kuulustelu, jonka suoritti Vladimir-veli. Päivän ohjelma päättyi iltahartauteen.

Sunnuntaina ohjelma jatkui aamuhartaudella ja kastetilaisuudella, jonka veli Caputo suoritti. Hän piti kauniin kastepuheen uudesti syntyneelle veljelle, joka näin lupautui seuraamaan Vapahtajansa ja tuli Jumalan lapseksi. Tapio veljen äitikin liikuttui kyyneliin kauniin ja ikimuistaisen puheen johdosta, minkä veli Caputo piti hänen pojalleen. Taisi moni muukin seurakunnan jäsenistä olla tippa silmäkulmassa. Se oli niin siunattu tilaisuus Suomen kauniissa luonnossa. Toivotimme uuden veljen tervetulleeksi seurakunnan jäseneksi. Varmaan taivaassakin enkelit ja Jumala iloitsevat tästä sielusta. Tämän jälkeen oli Ehtoolliskokous ja iltapala ja raamattutunti ja iltahartaus, sekä loppusanat - jäähyväiset päätöstilaisuus. Toivoni ja rukoukseni on, että Jumala siunaisi meitä ja auttakoon täyttämään Hänen tahtonsa.

Viron juhlat 23-25.08.2013.

Viron juhlat pidettiin Tallinnassa viikko Suomen juhlien jälkeen ja siellä oli myös veli Caputo jakamassa meille Jumalan sanaa. Juhlilla puhuttiin nuoresta rikkaasta miehestä. ”Niin Jeesus katsoi häneen ja rakasti häntä ja sanoi hänelle: ”Yksi sinulta puuttuu: mene, myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua.” Mark. 10:21.

Caputo kertoi eräästä tapauksesta miehestä, joka oli hyvin rikas ja kun

hän kuoli niin kuolinpesästä löydettiin suuri summa rahaa, jonka hiiret oli syöneet pilalle ja ne olivat kelvottomia. Näin voi suuret rikkaudet mennä aivan hukkaan, jos niitä ei käytetä oikein, esimerkiksi lähetystyön hyväksi.

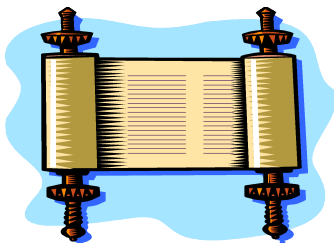
Meitä oli Suomesta 5 hengen edustus siellä ja virolaisiakin oli aivan kiitettävästi. Kalevi veli kastettiin kaksi vuotta sitten ja Märt-veli ja hänen vaimonsa Annika joulukuussa 2012. Vironkin seurakunta kasvaa vähitellen kun heille syntyi vajaa vuosi sitten pieni suloinen Mia tytär, joka pian täyttää vuoden. Kiitos Herralle näistä hyvistä ja iloisista tapahtumista, niin perheessä kuin seurakunnassakin.

Bulgarialainen Elena-sisar, joka asuu Englannissa, ihastui meidän suomalaisten laulamiin lauluihin, kun lauloimme heille ”Täällä pohjan tähden alla”, niin että hän tuli kolmesti kysymään meiltä jos vielä voisimme laulaa lisää muita lauluja ja kyllähän niitä löytyi. Me lauloimme kolmistemme Olavi-veli, Annikki-sisar ja Vladimir-veli. Tuon edellä mainitun laulun sisar Elena opetteli soittamaan sekä laulamaan Suomen kielellä ja ihmeen hyvin ja nopeasti hän sen oppikin, hän myös tallensi muitakin lauluja kuin tämän tabletille, joka on pieni tietokone. Emanuilin ja Innan pieni Samuil -poika sulostutti meitä laulamalla äitinsä kanssa omalla äidin-kielellään. Oli oikein hauska tutustua uusiin veljiin ja sisariin ja siellä oli välitön hyvä yhteishenki: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.' Matt. 22:39. Näin tämä pieni poika ylisti Luojaansa laulaen myös Suomenkin juhlilla. Toivotamme vain hänelle Jumalan runsaita siunauksia koko hänen elämänsä ajan. Vuosijuhlat olivat siunatut ja toivoni on, että Herra johtaisi meitä tällä kaidalla tiellä loppuun saakka ja saisimme kerran kaikki kiittää ja palvella Häntä Hänen taivaskodissaan. Tämä on toivoni ja rukoukseni kaikkien meidän puolesta. Amen.

Veljenne Olavi Ihala

“Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: ”Menkäämme Herran huoneeseen.” Meidän jalkamme saavat seisoa sinun porteissasi, Jerusalem; sinä Jerusalem, rakennettu kaupungiksi, johon kokoonnutaan yhteen, jonne sukukunnat vaeltavat, Herran sukukunnat, niinkuin Israelille on säädetty, kiittämään Herran nimeä. Sillä siellä ovat tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet. Toivottakaa rauhaa Jerusalemmille, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat. Rauha olkoon sinun muuriesi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi. Veljeni ja ystäväni tähden minä sanon: olkoon sinulla rauha. Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tahdon etsiä sinun parastasi.” Ps. 122

- Ilmoituksia -

Syysrukouspäivät 6-8.12.2013

Motto: ”...koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti.” Mal. 3:10

**Sunnuntaina 8.12. klo 15:00
Hengellisiä sävelmiä**

Pitkien sapattien aiheita

**Pääaihe: “Kasvatuksen peruseriaatteita”
2. Kor. 3:18.**

**“Kasvatus ja luonne”
4.1.2014**

**“Opetusmenetelmät”
1.2.2014**

Sydämellisesti tervetuloa!

